

Handleplan for børn der slår, skubber, river eller bider.

Børnehuset Ådalen. Revideret november 2020.

Når børn ex vis bider, så kan det være svært for voksne at forstå, da det bliver opfattet som en meget voldsom måde at udtrykke sig på. Det at slå, skubbe, kradse eller bide, er dog ikke en ond handling fra barnet, men en handling der gør ondt, på det barn/børn det kan gå udover (de børn der ex vis bider, kan også selv blive kede af det). Handlingen er dog uhensigtsmæssig, og det handler vi på bedst mulige måde på.

Hvorfor bider barnet?

Barnet i 1-3 års-alderen kan endnu ikke udtrykke alle sine følelser og gøre sig forståeligt ved hjælp af sproget. Der er mange ting udviklingsmæssigt som barnet endnu ikke kan – og dette kan være forbundet med stor frustration for barnet, og det kan derfor i en periode reagere ved slå, rive, skubbe eller bide. Vi oplever, at der kan være mange grunde til det. Det kan bl.a. skyldes forandringer i hjemmet/institutionen eller være på grund af glæde i leg. Barnet kan måske føle sig presset i konflikter omkring legetøj, eller vil måske bare i kontakt med sine jævnaldrende, men ved ikke hvordan. Det at bide kan også være en del af barnets udvikling, hvor det afprøver grænser i magtkampen med de andre børn. Der er ikke altid synligt for os, hvorfor barnet reagerer på denne måde.

Den voksnes rolle

Når et barn bider og vi ser det er et mønster, er det vores opgave at bryde det i samarbejde med forældrene, da det kan påvirke barnets sociale adfærd. Barnet kan risikere, at de andre børn ikke vil lege med det. Vi anskuer problemet på en anerkendende måde og viser barnet, hvordan det skal omgås andre.

Handleplan overfor et barn, der er blevet bidt

Vi giver barnet omsorg ved at trøste, så det føler sig forstået i sin smerte. Køler det bidte sted ned med koldt vand eller smører det med lidt creme. Det bedøver lidt, og barnet føler, at der bliver gjort noget for at formindske smerten.

Handleplan for det barn, der slår, river, skubber eller bider

- Vi viser, at barnets adfærd ikke er acceptabel og siger bestemt 'nej', og tager barnet væk fra legen, uden at bruge lange forklaringer.
- Vi har ekstra fokus på barnet, der slår, river, skubber eller bider.
- Vi ser på hele forløbet og situationen omkring "skaden" og har ikke kun fokus på skaden. Vi forholder os også til om der noget vi kan gøre anderledes i organiseringen af dagligdagen.

- Vi giver barnet positiv opmærksomhed/gode oplevelser, roser barnet, når det udviser hensigtsmæssig adfærd.

Konflikter kan opstå pludseligt, og løsninger skal tage sit udgangspunkt i barnets alder og udvikling. Vi prøver at være til stede i konfliktsituationer, så vi kan hjælpe barnet til at handle på alternative måder – f.eks. i at bruge sproget, men det er ikke altid vi opdager hvad der går forud i situationen. Børn har ofte ikke udviklet empati i 1½-2 års-alderen og forstår derfor ikke altid, hvorfor de andre børn græder, når det river, slår eller bider. Vi "viser" barnet, hvad der sker, når det bider, og fortæller, at det gør ondt på barnets ven/veninde at blive bidt. Vi fortæller også barnet, at det gør ondt, hvis et barn har slået sig, og at barnet derfor græder, og vi skal trøste det. Vi sætter ord på det, vi iagttager, når vi hjælper det i konflikter, og når barnet er ked af det. Herved lærer barnet at bruge sproget og få en forståelse af det, der sker.

Forældrene til et barn, der er blevet slået, revet, skubbet eller bidt

Hvis vi har været til stede i situationen, beskriver vi for forældrene, hvad vi oplevede, der foregik – og beklager, at vi ikke kunne forhindre det. Vi fortæller ikke, hvem der har gjort det, fordi det kan medføre, at barnet bliver negativt omtalt og evt. undgået.

Forældre til barnet, der har slået, revet, skubbet eller bidt

Vi fortæller forældrene at deres barn ex vis har bidt – også hvis det sker igen. Vi mener det er godt for forældrene at vide omfanget, så vi evt. kan tage en snak med dem. Det vurderes i vuggestue-/børnehavegruppen, hvem der skal sige, at barnet har bidt, slået etc. og hvor ofte det skal nævnes til forældrene, hvis det er et mønster hos barnet. Det er Børnehusets opgave at handle, når et barn ex vis bider et andet barn. Forældrene skal ikke tage affære og skal ikke snakke med barnet om hændelsen, da barnet ofte ikke kan huske det. Forældre kan, hvis de er til stede, tydeligt vise barnet, at det ikke er acceptabelt at slå, rive eller bide, hvis barnet udviser denne adfærd f.eks. over for søskende/forældre eller lignende, uden for institutionen.

Dialog

Vi vil altid komme til jer, hvis vi oplever jeres barn, er inde i et dårligt mønster. Og I skal altid komme til os, hvis I oplever det samme hos jeres barn, eller I er forældre til et barn som det går udover – det kan være frustrerende for jer begge. Desuden vil vi skrive ud til hele forældregruppen, hvis vi oplever et mønster i børnegruppen, og dermed har særligt fokus og behov for samarbejde med jer omkring det.